

temma allamba kumme taiwa tähhe omma ja ütstöiskumnes meie ma-ilm, ne jooskwa korin allati temma umbre ni kui ne ütstöiskummend jonekest sin umbre se ristikese keskpaigan tõmmatu omma. —

Ja an: Mes weel! — Ei ma ussu! — Kas ma sis ei olle nānuu, kuis päiw hommungul ülestulley, ja taiwa möda eddest kõnnis, seik kui temma ärra te lähhäp. Ent se meie ma, se ei jõe iks kōhheke. —

Reissa: Silma petwa peake! Ürra ussu! — Kui sinna wanfrega kiwwi uust möda sõidat, sis sa tunnet kül, et pōrrutat, et sa paigal ei saisa. Ent kui sa lootsikun jōlle möda henda alla loffet, kae — sis ei sa sinna surembat arwo, kos saiat wai sõidat; — ja pu ja puhma, mes jōe were pääl kassuwa, neid näet õtse kui lendasfe nemma sinuust möda. Mes sis weel tost ütelda, kui se ma-ilm taiwa al rühjast läbbi lendap. Eiga sääl ei heiju, ei pōrruta midda. — Sääl arwat sinna sis, et päiw jōse eddest, ni kui wõrsta tuipa ehk puud jōe were pääl sinuust nätti mödajooskwa, kui essi sõitman ollit. Ent ommete saisap päiw paigal, ja essi lendat selle ma-ilmä pääl kui sure taiwa säljan temmast möda. Ja targa ja opnu innemise omma sedda kigest ärrakoenu ja wāijarwanu, et päiw iks paigal saisap, ja et meie ma-ilmä temma umbre peap jooskma, ni kui allamb üllemba umbre tallitar.

Janizenne rapput pääd, ja üteti: „Kute nüüd, wai ni! — Mes sis jälle ne mu paljo jone sääl tuhha pääl näitawa, mes umbre se päiwakefe tõmmatu omma.“

Reissa koste: „Ne omma ne teewa, kost ne ütstöiskummend allamba umbre se päiwakefe neide kesken jooskwa. „Kige lähhämban päiwa mant, kōhhes number 1 om tettu, „om üts ma-ilm, mes paljo wāhhemb om, kui meie ma-ilm, „ja ei nätta tedda surembat meie man, et temma wāega „liggi päiwa henda hoisap, ja päiwa walgus temma paist- „misse kinnikattap. Number 2 om pea meie ma-ilmä suru, „ja nimmitetas tedda hommungutse ja õddangutse hao-tāh- „hes. Temma hoisap henda iks päiwa liggi, kui tõssap „wai loiele om lānuu. Se om sis üts illus, selge, wallus „taiwa-tāht, mes ma-mees te ärratunnep.“ —

Sis tännitiwa latse kif ütsefōrr ga: „Hao tāhte tun- „neme kül. Wai to ka meie päiwakefe umbre jōse!“

Ent reissa kõnnel päle: „Number 3 se om sis meie „ma-ilm essi. Se om sis tol rahwal, mes hao tähhe pääl „ellap, nisamma suur pea nätta, kui meile se hao tāht.“

Latse tännitiwa jälle: „Meie ma-ilmä ürlite iks su- „remba ollewat, kui hao tāht om!“

Reissa koste: „Ei olle ka paljo, ent kaege, to mes „neljanda numbre alla om pantu, om wāhhemb weel kui „se hao tāht. — Sis tullewa nelli koggoniste wāikest tāhte, „mes silti meie ma päält filmaga suggute ärra ei nätta, „ja jooskwa ka iks päle omma teed umbre päiwakefe.“

Latse küsijawa sis: „Kas nelle sis mannu om mintu, „neid kaema?“

Reissa sellet sis nida: et „kaetas läbbi sefuggutse klasi, „ni kui priili klaas, mes pilksilmä kutsutas, sāratsēga „nättas iks ärra kül. — Ent pärran neidsammu om weel „tolm tāhte, 9ma, 10da ja 11da numbre al, mes surembas „arwatas kui meie ma-ilm, ja nättas neid taiwa külge sil- „miga kül ärra, kui neid tõiste hulgast moistat wäljaõrsti. — „Pärran neid ei olle sis meie päiwakefe wallitsusse al muud „kōddake.“ —

Ent wāike Jon jäi mõtlema, ja hōit: „Kōhhes sis „ku om jānu, tood ürlite ka, et meie päiwakefe wallitsusse „al pididi ollema?“

Sis koste se Reissa: „Kae, kas miana pea es olles „kuud kaotanu. — Dige kül! — Ent ku ei olle siski ka „ommete mitte neide tõiste ütstöiskumne arwun. Ku om „allambast joust kui mu. Temma om jälle meie ma-ilmä „allamb teendri, ni kui minna ütl, et iks ka taiwa tāhte „man üllembid ja allambid om. — Kaege sija tuhha päle! „Meie ma-ilm jōse sääl 3da numbre al umbre päiwa, ja „nüüd teme ütse kriipsokese temma kōrwale, se om sis se ku „temma liggi, se wōttap sis jōosten iks temma umbre ja „temmaga ütten päle eddest, ni kui hä terraw kutsikōkenne „omma perremihhego. Ja ni kui meie ma-ilmale se üts „ku ennege mannu sätetu om, ni om pilksilmaga nätta, et „tol tähhet, mes 9ma numbre al saisap, om 4 kuud; tol